

486.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 8 czerwca 1927 r.

o dodatkowej rejestracji listów zastawnych b. rosyjskich banków ziemskich: Petersbursko-Tulskiego, Moskiewskiego, Kijowskiego, Połtawskiego oraz obligacyj b. Żytomierskiego Towarzystwa Kredytowego Miejskiego, jak również imiennych pokwitowań instytucji kredytowych i innych instytucji państwowych i prywatnych na zdeponowane wyżej wymienione listy zastawne i obligacje.

Na podstawie § 1 i § 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 27 grudnia 1924 r. o unormowaniu obiegu rosyjskich tytułów na okaziciela oraz tytułów przenoszonych przez indos lub cesję (Dz. U. R. P. № 115, poz. 1031), zarządzam co następuje:

§ 1. Listy zastawne i obligacje niezarejestrowane na mocy rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 22 lipca 1926 r. (Dz. U. R. P. № 75, poz. 434), co do których zostanie przeprowadzony dowód, iż w dniu 29 lipca 1926 r. były własnością obywateli polskich, winny być przedstawione do rejestracji i ostemplowania wraz z odpowiednimi dowodami, stwierdzającymi własność, w terminie dwóch miesięcy od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia.

§ 2. W wymienionym w § 1 terminie winny być również przedstawione do rejestracji pokwitowania imienne, niezarejestrowane na mocy rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 15 stycznia 1927 r. (Dz. U. R. P. № 6, poz. 35).

§ 3. Celem rejestracji, posiadacze listów zastawnych i obligacyj winni je przedłożyć Zarządcy Państwowemu nad mieniem b. rosyjskich prywatnych banków ziemskich (Wilno, ul. Mickiewicza № 8) oraz wypełnić w dwóch egzemplarzach deklaracje, przewidziane w § 3 rozporządzenia z dn. 22 lipca 1926 r. (Dz. U. R. P. № 75, poz. 434). Zarządcy Państwowemu należy również przedkładać do rejestracji wymienione w § 2 pokwitowania imienne.

§ 4. Jako dowody stwierdzające, iż w dniu 29 lipca 1926 r. przedkładane do rejestracji listy zastawne i obligacje stanowiły własność osób zainteresowanych, mogą służyć następujące dowody pisemne:

- a) urzędowe zaświadczenia o zgłoszeniu względnie zdeponowaniu listów i obligacyj w Ministerstwie Skarbu, b. Głównym Urzędzie Likwidacyjnym, Komisjach Szacunkowych, Związku Obrony Mienia Polaków i innych instytucjach państwowych, społecznych lub prywatnych instytucjach kredytowych na terytorjum Polski;
- b) rachunki bankowe na nabyte listy i obligacje;
- c) inne dowody, o ile Zarządca Państwowy uzna je za wystarczające.

§ 5. W wypadku, gdy Zarządca Państwowy uzna przedłożone dowody za niewystarczające, zgłaszającemu przysługuje prawo odwołania się do Departamentu Likwidacyjnego Ministerstwa Skarbu w 2-tygodniowym terminie od dnia otrzymania decyzji Zarządcy.

§ 6. Po upływie przewidzianego w § 1 i § 2 okresu posiadacze listów zastawnych, obligacyj oraz pokwitowań imiennych tracą wszelkie prawo do rejestracji.

§ 7. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 29 października 1926 r. o wzbronieniu transakcyj listami zastawnymi b. rosyjskich banków ziemskich: Petersbursko-Tulskiego, Moskiewskiego, Kijowskiego i Połtawskiego oraz obligacjami b. Żytomierskiego Towarzystwa Kredytowego Miejskiego (Dz. U. R. P. № 113, poz. 656) traci moc obowiązującą z chwilą ogłoszenia niniejszego rozporządzenia.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

487.

Rozporządzenie Ministra Poczty i Telegrafów

z dnia 15 czerwca 1927 r.

w sprawie taryf telefonicznych obowiązujących na sieciach eksploatowanych przez Polską Akcyjną Spółkę Telefoniczną.

Na mocy art. 17 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafii i telefonii (Dz. U. R. P. № 58, poz. 584) oraz art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1927 r. w sprawie ustanowienia urzędu Ministra Poczty i Telegrafów (Dz. U. R. P. № 5, poz. 26) zarządzam co następuje:

§ 1. Taryfy telefoniczne dla sieci eksploatowanych przez Polską Akcyjną Spółkę Telefoniczną w Warszawie, we Lwowie, Lublinie i Białymstoku oraz w Łodzi z podmiejskimi centralami, w Borysławiu z zagłębiem naftowym tudzież w Sosnowcu z zagłębiem węglowym ustalam w brzmieniu według załącznika do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Taryfy te będą stosowane również dla wszystkich miejscowości na terenie działalności Polskiej Akcyjnej Spółki Telefonicznej, w których zostanie zaprowadzona komunikacja telefoniczna.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1927 r.

Minister Poczty i Telegrafów: *Bogusław Miedziński*

Załącznik do rozp. Min. Pocz. i Tel.
z dn. 15 czerwca 1927 r. (poz. 487).

TARYFA TELEFONICZNA

dla sieci telefonicznych eksploatowanych przez
Polską Akcyjną Spółkę Telefoniczną.

**A. Opłaty jednorazowe za przyłączenie i przeniesienie
aparatu.**

§ 1.

Opłata wstępna za przyłączenie do centrali i od-
danie do użytku aparatu głównego:

- a) zainstalowanego w obrębie 3-ch klm. od stacji
centralnej, licząc tę odległość w kierunku pro-
stym (w linii powietrznej) na sieci w Warszawie
i 2-ch klm. na sieciach we Lwowie, Lublinie
i Białymstoku oraz w Łodzi z podmiejskimi cen-
tralami, w Borysławiu z zagłębieniem naftowym
i w Sosnowcu z zagłębieniem węglowym wynosi
jednorazowo 200 zł.
- b) zainstalowanego poza obrębem 3-ch
względnie 2-ch klm. dodatkowo za każ-
de rozpoczęte 100 metrów linii ponad
3 względnie 2 klm. 28 zł.

§ 2.

Opłata uzupełniająca za dodatkowy aparat,
dzwonek i gniazdko wtyczkowe zainstalowane:

- a) w tym samym pokoju co aparat główny wy-
nosi 30 zł.
- b) w innym pokoju tego samego lokalu 40 „
- c) w innym lokalu lecz w tym samym bu-
dyнку 60 „
- d) w innym budynku na tejże posesji 60 „
oraz w tym ostatnim wypadku za każde
rozpoczęte 100 metrów linii łączącej
aparat główny z dodatkowym 28 „

Opłaty powyższe mają zastosowanie w tych
wypadkach, gdy liczba aparatów dodatkowych nie
przekracza 15-tu i nie wymaga specjalnych urządzeń.

Przy większej ilości aparatów lub specjalnym
układzie połączeń opłaty wstępne będą ustalone
w każdym poszczególnym wypadku na zasadzie od-
dzielnych kosztorysów. Na eksploatację takich insta-
lacyj winna być zawierana umowa, ważna na okres
najmniej pięcioletni.

W tych wypadkach, gdy budowa linii poza
strefą 3-kilometrową względnie 2-kilometrową wy-
maga specjalnych urządzeń, obowiązuje również od-
dzielna umowa zawierana na przeciąg najmniej pię-
ciu lat.

§ 3.

Opłaty wskazane w § 1 i 2 przewidują zainsta-
lowanie aparatów ściennych, o ile abonent żąda za-
instalowania aparatu biurkowego dopłaca 24 zł.

§ 4.

Opłata za przeniesienie aparatu lub przyrządów
dodatkowych:

- a) w tym samym pokoju tego samego lokalu wy-
nosi 20 zł.
- b) do innego pokoju tego samego lokalu 28 „
- c) do innego lokalu w tym samym budynku 35 „
- d) do innego budynku na tej samej po-
sesji 35 „

- oraz w tym ostatnim wypadku za każde
rozpoczęte 100 metrów nowozałożonej
linji 28 zł.
- e) do innego budynku na innej posesji 75 „
O ile przy przeniesieniu odległość
od stacji centralnej przekroczy 3 wzglę-
dnie 2 klm. — opłata za każde rozpoczęte
100 mtr. linii ponad 3 względnie 2 klm. 28 „

B. Opłaty abonamentowe.

§ 5.

Wysokość opłaty abonamentowej uzależnia się
od kategorii abonamentu, do której telefon zostaje
zaliczony, a mianowicie:

a) Kategoria I — abonament prywatny.

Do tej kategorii zalicza się aparaty założone
w mieszkaniach prywatnych i przeznaczone wyłącznie
do użytku abonenta i jego rodziny. Aparaty w miesz-
kaniach osób zawodów wywołonych mogą być zali-
czone do tej kategorii tylko wtedy, gdy powyższe
osoby nie zatrudniają w swych mieszkaniach pomoc-
ników lub innych pracowników i gdy odwiedzająca ich
klientela nie ma dostępu do telefonu.

b) Kategoria II — abonament zbiorowy.

Do tej kategorii zalicza się aparaty założone
w instytucjach państwowych, społecznych, handlo-
wych lub przemysłowych i przeznaczone do użytku
abonenta i osób u niego pracujących.

c) Kategoria III — abonament publiczny.

Do tej kategorii zalicza się aparaty dostępne
dla publiczności, jako to: w hotelach, restauracjach,
kawiarniach, cukierniach, teatrach, giełdach, klubach,
salach ogólnych domów bankowych, dla lokatorów
jednego domu i t. p. a także w sklepach, gdzie
aparat założony jest w miejscu, dostępnym do użytku
publiczności.

§ 6.

Opłata abonamentowa w zależności od kate-
gorji wynosi w Warszawie i w Łodzi:

Kategoria	K w a r t a l n i e		Opłata za rozmowy po- nad przewi- dziany kon- tyngent po	Ponadto do wymienionych kontyngentów rozmów dodaje się na każdy aparat do- datkowy po 200 rozmów kontyngentowych kwartalnie.
	stawka zasadnicza w złotych	ilość roz- mów kontyn- gentowych		
I. abonament prywatny	66	600	8 groszy	
II. abonament zbiorowy	96	1.200	6 groszy	
III. abonament publiczny	126	1.800	20 groszy	

Od liczby rozmów wykazanych przez liczniki
udziela się 10% rabatu.

§ 7.

Opłata abonamentowa w zależności od kategorii wynosi we Lwowie, Lublinie, Białymstoku, w Borysławiu z zagłębieniem naftowym (Drohobycz, Truskawiec i Schodnica), w Sosnowcu z zagłębieniem węglowym (Będzin, Dąbrowa, Czeladź, Grodziec, Kazimierz—Niemce, Sławków, Strzemieszyce i Ząbkowice) oraz dla podmiejskich central pod Łodzią: Pabjanice, Zgierz, Konstancynów, Lutomińsk, Aleksandrów, Stryków, Tuszyń i Ruda Pabjanicka:

Kategoria	Stawka taryfowa kwartalnie w złotych
I. abonament prywatny	60 zł.
II. abonament zbiorowy	84 zł.
III. abonament publiczny	108 zł.

§ 8.

Za korzystanie z połączenia telefonicznego między dwoma punktami miejskimi bez pośrednictwa centrali kwartalnie:

- a) w Warszawie i w Łodzi 66 zł.
 b) we Lwowie, Lublinie, Białymstoku, w Borysławiu z zagłębieniem naftowym, w Sosnowcu z zagłębieniem węglowym oraz w podmiejskich centralach pod Łodzią 45,45 „

§ 9.

Jeżeli odległość pomiędzy stacją centralną a lokalem, w którym jest zainstalowany aparat, licząc tę odległość w kierunku prostym (w linii powietrznej) przewyższa w Warszawie—3 klm. a w pozostałych miejscowościach—2 klm., wówczas prócz opłat wskazanych w §§ 6, 7 i 8 pobiera się dodatkową opłatę abonamentową za każde rozpoczęte 100 mtr. linii ponad 3 względnie 2 klm. kwartalnie 1,05 „

§ 10.

Za dostarczone do abonowanych aparatów dodatkowe aparaty i przyrządy pobiera się następujące opłaty na wszystkich sieciach kwartalnie:

- a) za aparat dodatkowy, umieszczony w tym samym domu 28,86 „
 b) za aparat dodatkowy, umieszczony w innym domu, znajdującym się w obrębie tejże posesji, abonent dopłaca do po-

- danej w punkcie a opłaty—za każde rozpoczęte 100 mtr. linii łączącej aparat dodatkowy z aparatem głównym lub komutatorem kwartalnie 1,05 zł.
 c) za aparat dodatkowy włączony równolegle 20,61 „
 d) za gniazdko wtyczkowe 6,15 „
 e) za dzwonek magnetyczny dodatkowy duży 6,15 „
 f) za dzwonek magnetyczny dodatkowy mały 4,11 „
 g) za dodatkową słuchawkę 4,11 „
 Wymienione w punkcie c, d, e, f aparaty i przyrządy mogą być urządzone tylko w tym samym lokalu co aparat główny.
 h) instytucje rządowe, które posiadają własne centralki z aparatami dodatkowymi, urządzone i utrzymywane własnym kosztem, opłacają za każdy własny aparat dodatkowy abonament kwartalnie . . . 12,36 „

§ 11.

Opłaty abonamentowe winny być wnoszone zgóry do kasy miejscowego Zarządu Telefonów bez specjalnego przypomnienia; pierwsza należność abonamentowa za czas od dnia otwarcia komunikacji telefonicznej u abonenta do końca kwartału kalendarzowego, późniejsze zaś za każdy następny okres płatniczy.

Opłaty abonamentowe, winny być uiszczane przez abonenta najpóźniej w ciągu 10 dni od dnia otwarcia komunikacji telefonicznej, a przy następnych okresach w ciągu 14 dni.

Opłaty za rozmowy ponadkontyngentowe obliczane będą po upływie kwartału kalendarzowego i należność za nie winna być uiszczana po upływie 14 dni od dnia otrzymania rachunku.

§ 12.

W razie nieuregulowania należności w terminach wskazanych w § 11 następuje wyłączenie aparatu z centrali, a po upływie dalszych 3 dni—usunięcie z lokalu abonenta.

W ciągu dni 30 od dnia, do którego abonament był opłacony, abonent może żądać ponownego zainstalowania aparatu, przyczem uiszcza tylko rzeczywiste koszty zdjęcia i ponownego założenia aparatu oraz opłatę abonamentową od dnia, od którego należność ta nie była uregulowana.

Wznowienie abonamentu po wskazanym terminie traktowane będzie jako nowe przyłączenie, wobec czego abonent obowiązany jest uiszczyć wszelkie opłaty jak za wykonanie nowego połączenia.

C. Opłaty za pojedyncze rozmowy.

§ 13.

Za rozmowy miejscowe z rozmównic publicznymi lub automatów za każdą 3-minutową rozmowę 0,15 zł.

§ 14.

Za rozmowy prowadzone z Łodzi do Pabjanic, Zgierza, Aleksandrowa, Konstan-

tynowa, Lutomińska, Tuszyńska, Strykowska, Rudy Pabjanickiej i odwrotnie oraz za rozmowy pomiędzy wyliczonymi miejscowościami, jak również za rozmowy ze Sławkowa, Modrzejowa i Piasków do miejscowości na terenie Sosnowieckiej sieci telefonicznej tudzież za rozmowy z Borysławia do Drohobycza i Truskawca i odwrotnie jak również za rozmowy pomiędzy temi miejscowościami pobiera się opłaty za każdą 3-minutową rozmowę po 0,40 zł.

488.

Rozporządzenie Ministra Komunikacji

z dnia 17 czerwca 1927 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa o zatwierdzeniu opłat taryfowych na przewóz osób, psów, bagażu i przesyłek nadzwyczajnych linjami Towarzystwa Akcyjnego Warszawskich Dróg Żelaznych Dojazdowych.

Na mocy art. 4 ustawy z dnia 12 czerwca 1924 r. o zakresie działania Ministra Kolei Żelaznych i o organizacji urzędów kolejowych (Dz. U. R. P. № 57, poz. 580) oraz art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. o ustanowieniu urzędu Ministra Komunikacji (Dz. U. R. P. № 97, poz. 567) zarządza się co następuje:

§ 1. Na linjach Towarzystwa Akcyjnego Warszawskich Dróg Żelaznych Dojazdowych zatwierdza się poniżej wyszczególnione opłaty taryfowe:

a) na linjach Wilanowskiej i Grójeckiej:
za przewóz osób w kl. III po 7,5 gr. od osoby i kilometra,
za przewóz osób w kl. II po 11,25 gr. od osoby i kilometra;

b) na linii Jabłonna-Wawer-Karczew:
za przewóz osób w kl. III po 6 gr. od osoby i kilometra,
za przewóz osób w kl. II po 9 gr. od osoby i kilometra;

c) na wszystkich linjach Towarzystwa:
za przewóz bagażu i przesyłek nadzwyczajnych po 0,75 gr. za każde 10 kg. i 1 km.

Opłata za przewóz osób pociągami przyspieszonymi jest wyższą o 25% od opłat za przejazd pociągami osobowymi.

Dzieci od lat 4 do 10 oraz młodzież szkolna płać za przejazd połowę cen normalnych.

Wszelkie opłaty, obliczone według norm powyższych, zaokrągla się wzwyż do liczby, podzielnej przez 5.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 22 listopada 1926 r. (Dz. U. R. P. № 117, poz. 680).

Minister Komunikacji: *Romocki*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

489.

Oświadczenie rządowe

z dnia 17 czerwca 1927 r.

o wymianie not dotyczących zatwierdzenia Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Wolnym Miastem Gdańskiem w sprawie wzajemnego wykonywania orzeczeń sądowych, podpisanej w Gdańsku w dniu 28 listopada 1925 r.

Podaje się niniejszem do wiadomości, że w wykonaniu art. 14 Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Wolnym Miastem Gdańskiem w sprawie wzajemnego wykonywania orzeczeń sądowych, podpisanej w Gdańsku w dniu 28 listopada 1925 r. i zatwierdzonej rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 maja 1927 r. (Dz. U. R. P. № 47, poz. 423) wymiana not dotyczących zatwierdzenia powyższej Umowy nastąpiła w Gdańsku w dniu 7 czerwca 1927 r.

Minister Sprawiedliwości: *A. Meyszowicz*
